

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 51 Stemmer.

Lovforslaget vil nu være at tilstille Landstthinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse til midlertidig at opkræve Skatter og afholde Statsudgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Monrad: Jeg tilstaar, at det foretagne Udkast har gjort et høist pinligt Indtryk paa mig. Dersom man vil henvende sig til en Mand og sige til ham: „Du skulde give din Fader en god Dragt Brygl“, eller „Du skulde spytte paa din Moder“, saa vil den Mand, til hvem en saadan Opfordring blev stillet, have et pinligt Indtryk. Det er et noget lignende Indtryk, som jeg har faaet ved det foreliggende Lovudkast; thi jeg kan ikke skjønne Andet, end at det gaar ligefrem op mod Grundlovens Bestemmelser og indfører aldeles nye Regler, der ere i Strid med Grundloven. Jeg er derved bleven ledet til at se, om jeg dog ikke kunde finde en psykologisk Forklaring af det mærkværdige Lovforslag, der er aldeles enestaaende i den parlamentariske Historie. Det forekommer mig, at den høitagtede Finantsminister har stillet sig saa besynderlig køl, saa besynderlig fremmed ligeoverfor Finantsloven. Denne Kølighed, denne Uigegyldighed lægges for Dagen paa to Maader, dels derved, at han ikke har Indseende med Finantslovens Under, og dels derved, at han ikke deltager i den uheldige Skjæbne, som rammer den. Finantsloven kan være underlig spottende, hvilket dog ikke sømmer sig for en saadan alvorlig Lov. Til det indeværende Mars Finantslov kom der en Mand, som havde faaet bevilget et eller to Tusinde Kroner — jeg erindrer ikke saa nøie — og sagde: „De har nok en Bevilling til mig?“ Finantsloven siger: „Ja, jeg har; men De faar ikke Pengene.“ „Har da Folkethinget ikke be-

vilget dem, har Landstthinget ikke bevilget dem, har Kongen ikke sat sin Underskrift under Finantsloven?“ „So,“ svarer Finantsloven, „men Ministeren sagde, det gjorde ikke Noget, det stod i Loven; Pengene faar De ikke.“ Saaledes mangler der i Finantsloven den Alvor, som burde findes deri. Jeg skal blot tilføie, at efter mit Skjøn er det urigtigt at ville paanøde Regjeringen en Udgiftspost, men man maa faa værge sig derimod, ikke ved den brugte Fremgangsmaade, men ved ligefrem at erklære, at man ikke kan tage imod en saadan Finantslov, hvori den findes. — Paa samme Maade er det saa besynderligt at se Finantslovens Forslag med Henhyn til Jernbanerne. Der er aldeles ingen Tvivl om, at de to Bestyrelser for Jernbanerne have indgivet specificerede Budgetter til Ministeriet; det kan man se af deres Regnskabsoversigter; thi der kan ingen Tvivl være om, at deres Regnskabsoversigter slutte sig til deres Budgetter. Det vilde derfor være overordentlig let at meddele en med Grundloven stemmende Overførsel over Jernbanernes Indtægter og Udgifter. Men hvad gjør Finantsloven? Den tager dem og kaster dem mellem hverandre og fordelser dem over forskellige Steder, saaledes at det er umuligt at finde Rede deri. Jeg kan ikke nægte, at jeg havde ventet, at Finantsudvalget vilde have givet os et ordentligt Overlag over Jernbanernes Indtægter og Udgifter; det er ikke sket som Følge af en høiere Politik, som ligger over min Synskreds. Finantsloven er saa underlig pyntesyg; den sminker sig, den vil se meget bedre ud, end den egentlig er i Virkeligheden; denne Tilbøielighed giver man efter for ved § 27. Der staar: „Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gjæld“; men det at erhverve Formue er jo egentlig ingen rigtig Udgift. Man opfører under Erhvervelse af Formue en Mængde Udgifter, der ellers altid vilde gaa som ganske simple jævne Udgifter f. Ex. Udbedring af Havnene ved Frederikshavn, Helsingør og Esbjerg. Er det ikke Noget, der hører til ganske almindelige Udgifter? Ligeledes Udgiften til Anskaffelse af minorerede Kort o. desl.? Sa saa vidt er man gaaet, at man, saaledes som man vil se i Anmærkningerne (Tillæg A. Sp. 1291), naar Lokomotiverne blive ubrugelige, og man af den Grund maa udbyde dem og anskaffe nye, anfører det som Erhvervelse af Formue; jeg tvivler dog meget paa, at den høitærede Finantsminister, naar han bliver nødt til at anskaffe sig en ny Frakke og afslæge den gamle, da anser noget Saadant for Erhvervelse af Formue. Det er denne ulyk-